

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. B..P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G. (poprzednio (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.)**

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie żądania odsetek ustawowych liczonych od kwoty 520 złotych za okres od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz powoda A. B..P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. kwotę 12 895 złotych (dwanaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt pięć złotych) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi od kwoty 200 złotych za okres od dnia 31 października 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 200 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 1 055 złotych za okres od dnia 31 stycznia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1 055 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 1 110 złotych za okres od dnia 30 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1 110 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 50 złotych za okres od dnia 15 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 50 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- ustawowymi liczonymi od kwoty 30 złotych liczonymi za okres od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 30 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 2 350 złotych za okres od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 2 350 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 200 złotych za okres od dnia 15 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 200 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 650 złotych za okres od dnia 14 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 650 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 1 550 złotych za okres od dnia 15 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1 550 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 2 100 złotych za okres od dnia 01 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 2 100 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 1 300 złotych za okres od dnia 15 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1 500 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 150 złotych za okres od dnia 15 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 150 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 50 złotych za okres od dnia 15 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 50 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 1 300 złotych za okres od dnia 15 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1 300 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 300 złotych za okres od dnia 08 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 300 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 50 złotych za okres od dnia 15 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 50 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- ustawowymi liczonymi od kwoty 150 złotych za okres od dnia 15 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 150 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 300 złotych za okres od dnia 15 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 300 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz powoda A. B..P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. kwotę 3 062 złotych (trzy tysiące sześćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 139/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 03 listopada 2015 roku powód A. B..P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. (poprzednio (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.) kwoty 12 895 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 200 złotych liczonymi za okres od dnia 31 października 2013 roku do dnia zapłaty, 1 055 złotych liczonymi za okres od dnia 31 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty, 1 110 złotych liczonymi za okres od dnia 30 maja 2014 roku do dnia zapłaty, 50 złotych liczonymi za okres od dnia 15 listopada 2014 roku do dnia zapłaty, 550 złotych liczonymi za okres od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, 2 350 złotych liczonymi za okres od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, 200 złotych liczonymi za okres od dnia 15 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, 650 złotych liczonymi za okres od dnia 14 marca 2015 roku do dnia zapłaty, 1 550 złotych liczonymi za okres od dnia 15 marca 2015 roku do dnia zapłaty, 2 100 złotych liczonymi za okres od dnia 01 maja 2015 roku do dnia zapłaty, 1 300 złotych liczonymi za okres od dnia 15 maja 2015 roku do dnia zapłaty, 150 złotych liczonymi za okres od dnia 15 maja 2015 roku do dnia zapłaty, 50 złotych liczonymi za okres od dnia 15 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, 1 300 złotych liczonymi za okres od dnia 15 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, 300 złotych liczonymi za okres od dnia 08 lipca 2015 roku do dnia zapłaty, 50 złotych liczonymi za okres od dnia 15 lipca 2015 do dnia zapłaty, 300 złotych liczonymi za okres od dnia 15 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 06 lipca 2005 roku zawarł z pozwanym umowę o współpracy, której przedmiotem było wykonywanie usług medycznych na rzecz osób uprawnionych do otrzymania świadczeń medycznych, według wskazań pozwanego. Zgodnie z umową powód usługi te świadczył, jednakże pozwany nie uregulował z tego tytułu należności wskazanych w wystawionych fakturach VAT.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 09 grudnia 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5314/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. (poprzednio (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.) wniósł o oddalenie powództwa w całości nie kwestionując jednakże istnienia roszczenia powoda, wskazując tylko, że według ksiąg rachunkowych pozwanego istniejące zobowiązanie wobec powoda wynosi 12 895 złotych, zaś suma kwot dochodzonych przez pozwanego a objętych pozwem wynosi 13 415 złotych. Nadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia żądania wynikającego z faktury VAT numer (...) z dnia 30 września 2013 roku, z terminem płatności do dnia 30 października 2013 roku, z uwagi na upływ terminu wskazanego w art. 751 k.c.

Pozwany wskazał również, że strony negocjowały ratalną spłatę zadłużenia oraz terminy i warunki zapłaty, a także, że nie uchyła się od spełnienia świadczenia, jednakże nie dał podstaw do wytoczenia powództwa, gdyż dotychczasowa współpraca stron wskazuje na to, że powód uzyskałaby zaspokojenie roszczenia.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 17 lutego 2016 roku” (data prezentaty: 2016-02-23, k. 102-103 akt, k. 158-161 akt) powód A. B..P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. dokonał modyfikacji żądania pozwu w zakresie żądania odsetek ustawowych od kwoty 550 złotych liczonych za okres od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty w ten sposób, że w ich miejsce domagał się odsetek ustawowych od kwoty 30 złotych liczonych za okres od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, zaś co do żądania odsetek ustawowych od kwoty 520 złotych liczonych za okres od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty – cofnął powództwo.

Powód zaprzeczył także udzieleniu pozwanemu prolongaty w spłacie zobowiązań, wskazując, że wprowadził pozwany przesłał harmonogram płatności, powód jednakże nie wyraził zgody na odroczenie terminu płatności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 lipca 2005 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (obecnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.) zawarł z Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej A. P.. z siedzibą w R. (obecnie A. B..P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.) – partnerem medycznym umowę o współpracy, której przedmiotem było wykonywanie przez partnera medycznego usług medycznych określonych w załączniku numer 1 do umowy, na rzecz osób uprawnionych do otrzymania świadczeń zdrowotnych, tj. pacjentów.

niesporne, nadto: umowa o współpracy – k. 28-33 akt, zawiadomienie o zmianie nazwy – k. 34 akt

A. B..P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. z tytułu wykonanych usług medycznych wystawił następujące faktury VAT: numer (...) na kwotę 2 650 złotych z terminem płatności do dnia 30 października 2013 roku, numer (...) na kwotę 2 800 złotych z terminem płatności do dnia 30 stycznia 2014 roku, numer (...) na kwotę 2 110 złotych z terminem płatności do dnia 30 maja 2014 roku, numer (...) na kwotę 50 złotych z terminem płatności do dnia 14 listopada 2014 roku, numer (...) na kwotę 550 złotych z terminem płatności do dnia 14 grudnia 2014 roku, numer (...) na kwotę 2 350 złotych z terminem płatności do dnia 14 stycznia 2015 roku, numer (...) na kwotę 200 złotych z terminem płatności do dnia 14 lutego 2015 roku, numer (...) na kwotę 650 złotych z terminem płatności do dnia 13 marca 2015 roku, numer (...) na kwotę 1 550 złotych z terminem płatności do dnia 14 marca 2015 roku, numer (...) na kwotę 2 100 złotych z terminem płatności do dnia 14 kwietnia 2015 roku, numer (...) na kwotę 1 300 złotych z terminem płatności do dnia 14 maja 2015 roku, numer (...) na kwotę 150 złotych z terminem płatności do dnia 14 maja 2015 roku, numer (...) na kwotę 50 złotych z terminem płatności do dnia 14 czerwca 2015 roku, numer (...) na kwotę 1 300 złotych z terminem płatności do dnia 14 czerwca 2015 roku (wraz z fakturą korygującą numer (...)(...)), numer (...) na kwotę 50 złotych z terminem płatności do dnia 14 lipca 2015 roku, numer (...) na kwotę 150 złotych z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2015 roku, numer (...) na kwotę 300 złotych z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2015 roku.

Oświadczeniem zawartym w wiadomości e-mail z dnia 12 czerwca 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (obecnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.) wskazał, że dokonana wpłaty kwoty 2 000 złotych do dnia 19 czerwca 2015 roku, kwoty 3 000 złotych do dnia 26 czerwca 2015 roku, kwoty 4 000 złotych do dnia 10 lipca 2015 roku, kwoty 2 000 złotych do dnia 17 lipca 2015 roku i kwoty 2 000 złotych do dnia 24 lipca 2015 roku.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. nie uiścił należności z powyższych faktur VAT w łącznej kwocie 12 895 złotych.

faktury VAT – k. 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 56, 58, 60, 62, 64, 65, 80, 82 akt, wydruk korespondencji e-mail – k. 68 akt, zeznania świadka A. B. – protokół rozprawy z dnia 02 marca 2017 roku – k. 206-207 akt, zeznania prezesa zarządu powoda K. P. – protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2017 roku – k. 206-207 akt

A. B..P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. kilkakrotnie wzywał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do zapłaty należności wynikających ze wskazanych wyżej faktur VAT.

niesporne, nadto: wezwanie do zapłaty – k. 69-71, 72, 73, 74, 75-76 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się również na zeznaniach świadka A. B. uznając je za wiarygodne w całości i opierając się na nich w szczególności w zakresie, w jakim świadek zaprzeczyła, ażeby strony zawarły porozumienie zmieniające warunki i terminy zapłaty należności z dochodzonych faktur VAT. Jak bowiem wynikało z jej zeznań, pozwany wprawdzie przysłał maila z propozycją spłaty tych należności w ratach i zapłacił kwotę 200 złotych, niemniej jednak nie było możliwości zwrotnego skontaktowania się z pozwanym, stąd też potraktowano tego maila jedynie jako niewiążącą propozycję i nie została ona przez powoda w żaden sposób zaakceptowana. Powyższe potwierdzenie znalazło również w zeznaniach prezesa zarządu powoda – K. P., który wyraźnie zaprzeczył jakimkolwiek porozumieniu z pozwanym w sprawie zmiany terminu spłat przedmiotowej należności, czy jej rozłożenia na raty. Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić wiarygodności i mocy dowodowej złożonym przez niego zeznaniom.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 20 września 2017 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego, albowiem osoby uprawnione do jego reprezentowania nie stały się, mimo prawidłowego wezwania.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 17 lutego 2016 roku” (data prezentaty: 2016-02-23, k. 102-103 akt, k. 158-161 akt) powód A. B..P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. dokonał modyfikacji żądania pozwu w zakresie żądania odsetek ustawowych od kwoty 550 złotych liczonych za okres od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty w ten sposób, że w ich miejsce domagał się odsetek ustawowych od kwoty 30 złotych liczonych za okres od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, zaś co do żądania odsetek ustawowych od kwoty 520 złotych liczonych za okres od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty – cofnął powództwo.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powód w zakresie wskazanym powyżej cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia, niemniej uczynił to przed rozpoczęciem rozprawy, a zatem zgoda pozwanego na dokonanie tej czynności nie była wymagana. Jednocześnie Sąd oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrył się, ażeby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa.

Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z oświadczenia o cofnięciu pozwu (punkt I wyroku).

Zgodnie z treścią art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług – a taki charakter miała łącząca strony umowa o współpracy – które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Stosownie zaś do treści art. 734 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności

prawnej dla dającego zlecenie, natomiast jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonane zlecenie należy się wynagrodzenie (art. 735 k.c.).

Poza sporem pozostawało, że strony procesu łączyła umowa o współpracy z dnia 06 lipca 2005 roku, jak również to, że na podstawie tej umowy, powód jako partner medyczny pozwanej spółki, wykonał określone w umowie usługi medyczne na rzecz osób uprawnionych do otrzymania świadczeń zdrowotnych będących pacjentami pozwanego. Bezsporne było także to, że w związku z wykonanymi usługami medycznymi, których prawidłowość wykonania, rodzaj i ilość nie były kwestionowane, pozwany zobowiązany był do zapłaty należnego powodowi wynagrodzenia, zgodnie z wystawionymi fakturami VAT; wreszcie ostatecznie bezsporna była również i wysokość dochodzonego przez powoda roszczenia.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. podniósł zarzut przedawnienia roszczenia odnośnie żądania kwoty 200 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...), przy czym w ocenie Sądu zarzut ten uznać należy za chybiony.

Zgodnie z treścią art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Przedawnione roszczenie zmienia się w tzw. zobowiązanie niezupełne (naturalne), którego cechą jest niemożliwość jego przymusowej realizacji.

Instytucja przedawnienia znajduje swoje zastosowanie w sytuacji, kiedy podmiot uprawniony przez dłuższy czas nie realizuje przysługującego mu roszczenia. Wówczas może zaistnieć stan niepewności prawnej co do rzeczywistej intencji wykonywania określonego prawa przez podmiot uprawniony, co w efekcie stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa obrotu prawnego. W związku z tym, wraz z upływem określonego przepisami prawa terminu, następuje zmniejszenie ochrony prawnej dla nierealizowanego roszczenia przejawiające się brakiem możliwości przymusowego egzekwowania takiego uprawnienia w razie podniesienia przez obowiązanego zarzutu przedawnienia i tym samym uchylenia się przez niego od zaspokojenia roszczenia. Decydujące znaczenie dla niniejszej sprawy miało zatem ustalenie, czy termin przedawnienia roszczenia już upłynął.

Stosownie do treści art. 751 punkt 1 k.c. z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju. Zgodnie zaś z treścią art. 120 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, przy czym jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Wymagalność roszczenia utożsamiana jest więc z chwilą, z upływem której wierzyciel może domagać się od dłużnika spełnienia świadczenia. Nie było wątpliwości, iż w niniejszej sprawie termin przedawnienia dochodzonego roszczenia wynikającego z faktury VAT numer (...) jako wynikającego z umowy o świadczenie usług dokonywanych w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy – powoda, wynosi 2 lata, zaś wymagalność tego roszczenia nastąpiła z upływem terminu do uiszczenia należności z tej faktury, tj. z dniem 31 października 2013 roku. Skoro zatem, jak wynika ze stempla placówki pocztowej operatora publicznych usług pocztowych (k. 77, 104 akt), pozew został wniesiony do Sądu rejonowego w Gdyni w dniu 30 października 2015 roku, a zatem miało to miejsce jeszcze przed upływem terminu przedawnienia roszczenia wynikającego z faktury VAT numer (...).

Za nieskutecznie podniesiony uznać należało także zarzut pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. dotyczący prowadzenia przez strony procesu negocjacji w zakresie ratalnej spłaty zadłużenia oraz terminów i warunków zapłaty, wobec czego, zdaniem pozwanego, nie dał on podstaw do wytoczenia powództwa, tym bardziej, że właśnie dotychczasowa współpraca stron wskazywać miała na to, że powód uzyskałaby zaspokojenie roszczenia. Pozwany na okoliczność wykazania, iż takie porozumienie miało miejsce między stronami, nie zaoferował żadnych dowodów świadczących zarówno o istnieniu, jak i treści łączących strony uzgodnień. Nie stanowi bowiem dowodu na powyższe mail skierowany przez niego w dniu 12 czerwca 2015 roku do powoda, jak bowiem wskazała świadek A. B. nie było

możliwości zwrotnego skontaktowania się z pozwanym, stad też potraktowano tego maila jedynie jako niewiążącą propozycję i nie została ona przez powoda w żaden sposób zaakceptowana, co powód w swoich zeznaniach potwierdził.

Niewątpliwie ciężar dowodu w zakresie przesunięcia terminu spłaty spoczywał na stronie pozwanej, stosownie bowiem do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ponadto zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontradyktoryjności, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, zaś w razie nieuzasadnionej bierności narażają się one na sankcję w postaci przegrania procesu.

Skoro więc pozwany nie wykazał się inicjatywą dowodową i nie przedstawił żadnego dokumentu ani innego dowodu świadczącego o tym, że strony zawarły porozumienie modyfikujące obowiązek zapłaty przez pozwanego należności w kwotach i terminach wynikających z wystawionych przez powoda faktur VAT, a nadto z dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie nie wynikało w żaden sposób, aby powód wyraził zgodę na płatność zadłużenia w ratach, należało przyjąć, iż strony nie porozumiały się, co do ratalnego sposobu spłaty zadłużenia, tym bardziej, że okoliczności tej wyraźnie zaprzeczał świadek A. B. i sam powód.

Skoro więc pozwany nie kwestionował, że strony łączyła umowa o świadczenie usług medycznych dla pacjentów pozwanego, że powód swoje obowiązki wynikające z tej umowy wykonał prawidłowo, że był uprawniony do wystawienia faktur VAT, których wysokość także nie była sporna, to mając na uwadze również i to, że pozwany bezsprzecznie należności tych nie uścił, a ponadto nie udowodnił, aby za zgodą obu stron doszło do jakiegokolwiek prolongaty terminu zapłaty tych należności, to uznać należało, że powodowi przysługiwało roszczenie o zapłatę należności dochodzonej niniejszym pozwem wraz z odsetkami, zwłaszcza, że pozwany nie tylko nie wywiązał się z przyjętych na siebie zobowiązań zgodnie z treścią umowy i nie zapłacił należnego powodowi wynagrodzenia, ale nie uczynił tego nawet w zaproponowanej przez siebie częstotliwości, wobec czego należało uznać, iż powód był uprawniony do żądania ochrony swoich praw na drodze postępowania sądowego, zaś zgłoszone przez niego żądanie – w świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy – w całości Sąd uznał za zasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku, na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 481 k.c.

W punkcie III wyroku, mając na uwadze, iż powód uległ jedynie nieznacznej części roszczenia (co do należności odsetkowej będącej przedmiotem oświadczenia o cofnięciu), Sąd, stosownie do treści art. 100 zdanie 2 k.p.c., zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości. Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły 3 062 złotych i obejmowały: opłatę sądową od pozwu w kwocie 645 złotych, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 złotych, których wysokość ustalono na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490 ze zmianami) oraz kwotę 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 27 września 2017 roku